

dossier didàctic

EL CANTOR DE JAZZ (The Jazz Singer)

#ServeisEducatius
#FilmotecaEscoles

Filmoteca
de Catalunya

 Generalitat de Catalunya
Departament
de Cultura

Per a tots els públics

contingut

INFORMACIÓ PRÀCTICA

| PÀGINA 2

*FITXA TÈCNICA
CONCEPTES CLAU
SINOPSI
LA CRÍTICA DIU*

PER A REFLEXIONAR

| PÀGINA 3

PROPOSTA D'ACTIVITATS

| PÀGINA 4

ANÀLISI

Context

Llenguatge cinematogràfic

Narrativa

ACCIÓ

REFLEXIÓ

COMPLETEU EL VISIONAT

| PÀGINA 6

Informació pràctica

EL CANTOR DE JAZZ (The Jazz Singer)

FITXA TÈCNICA

Direcció : Alan Crosland

Guió: Alfred A. Cohn, Jack Jarmuth

Música: Louis Silvers

Fotografia: Hal Mohr

Interpretació: Al Jolson, May McAvoy,
Warner Oland, Yossele Rosenblatt

Producció: Regne Unit

Any: 1968

Duració: 111 min.

V.O: Anglès

Apta per a tots els públics

CONCEPTES CLAU

Transició del cinema mut al sonor - Religió
Tradicció familiar - Jazz - Musical - Espectacle
Reptes personals - Adaptació - Estereotips
racials - Dansa

SINOPSI

Basada en una obra musical de Broadway, *El Cantor de Jazz* es tracta de la primera pel·lícula parcialment sonora de la història del cinema. Jakie, fill del rabí Rabinowitz, no vol seguir la tradició de la seva família ultra ortodoxa i convertir-se en la cinquena generació de rabins; ell ha escollit un altre camí, aprofitant les seves aptituds vocals, que és la d'expressar-se com a cantant de jazz. La seva tenacitat serà prou per enderrocar els conflictes familiars i tradicionals i convertir-se en un dels millors cantants de jazz.

LA CRÍTICA DIU

No és gràcies al seu guió (una variació sobre el tema del retorn del fill pròdig) ni a la seva direcció, a càrrec d'un honest artesà com Alan Crosland, que *El cantor de Jazz* té la seva importància per a la història del cinema, sinó el fet que es tracti del primer film 'sonor, parlat i cantat', que implicava la revolució tècnica, econòmica i artística, que ja es coneix. És cert que el cinema parlat estava, per dir-ho d'una manera, a l'aire, i des de feia molt de temps. A partir de 1896 s'anava experimentant amb diversos sistemes de sincronització de so i d'imatge, sobre disc o sobre cilindre. L'any 1926 el propi Alan Crosland havia dirigit una pel·lícula (*Don Juan*) que ja incloïa nombrosos fragments cantats. Va ser la Warner Bros, a punt de la fallida, que s'ho va jugar tot per provenir del cinema sonor. Les poques paraules de diàleg pronunciades per l'heroi del film van tenir un efecte bomba als espectadors, comparable a l'entrada el tren a l'estació Ciotat. Havia nascut el cinema sonor. A continuació es descobriria que era més rentable gravar el so directament sobre la pel·lícula (procediment Movietone), pel preu d'uns ajustaments tècnics. De mica en mica tothom es va passar als "talkies" (pel·lícules parlades).

Beylie, Claude. Películas clave de la historia del cine. Barcelona: Ma non troppo, 2006.

“

Esperin un minut, encara no han escoltat res.

”

WARNER OLAND

Proposta d'activitats

ANÀLISI

CONTEXT

Com hem vist a *La crítica diu* aquesta pel·lícula té una importància cabdal des del punt de vista sonor. Quin tipus de música es canta a la pel·lícula? A banda de jazz, quins altres estils més se citen? Investigueu sobre la música popular dels anys 20 als EUA.

LLENGUATGE CINEMATogràFIC

El Cantor de Jazz es considera la primera pel·lícula sonora de la història, però alguns diàlegs encara estan inscrits a pantalla (com als films muts). Només escoltem les cançons, que són moltes. No obstant això hi ha dues escenes on sí que sentim les veus dels protagonistes. Busqueu-les i valoreu si és important el què i quan ho diuen.

Es considera que aquesta és una comèdia musical. Creieu que només hi ha música i comicitat? Hi podem trobar drama? A quines escenes?

Veiem que els gests dels actors són molt teatralitzats, tècnica habitual al cinema mut. Per què actuaven així i amb quina finalitat ho feien?

NARRATIVA

Es mostra un conflicte generacional entre el protagonista i el seu pare. Quina és la seva relació? Per què el pare diu que la música de jazz és sacrílega? Valoreu la importància de la religió en aquest tema.

Per què creieu que el personatge s'ha de pintar la cara de negre abans de sortir a l'escenari a les escenes finals?

Proposta d'activitats

ACCIÓ

Projecteu a classe algunes escenes i en parelles sortiu a donar-les veu. Aproveiteu per posar-vos creatiu, no fa falta que diguin el que s'espera que s'espera de l'escena.

REFLEXIÓ

Creieu que el cinema sense diàlegs era pitjor igual o simplement diferents? Per què? Quines pel·lícules coneixeu que donin la major part del seu valor als diàlegs?

Completeu el visionat

BIBLIOGRAFIA I FILMOGRAFIA

Amengual, Barthélémy. *Confrontation 8: le cinéma et les juifs*. "Positif", núm. 142 (sept. 1972), pàg. 105-108.

Beylie, Claude. *Sonore, parlant et chantant*. "Ecran", núm. 65 (janv. 1978), pàg. 5-6.

El Cantante de Jazz (The Jazz Singer) (DVD). [Madrid]: Warner Home Video, cop. 2007.

Don Juan/El Cantor de Jazz. En Alsina Thevenet, Homero. *Historias de películas*. Buenos Aires: El Cuenco de plata, 2006. Pàg. 39-46.

Icart, Roger. *La Révolution du parlant: vue par la presse française*. Perpignan: Institut Jean Vigo, 1988.

Musser, Charles. *Why did negroes love Al Jolson and The jazz singer?: melodrama, blackface and cosmopolitan theatrical culture*. "Film History", vol. 23, núm. 2 (2011), pàg. 196-222.

Sarris, Andrew. *The cultural guilt of musical movies. The Jazz Singer, fifty years after*. "Film Comment", vol. 13, núm. 5 (Sept. Oct. 1977), pàg. 39-41.

Young, Paul. *Synchronized sound comes to the cinema*. En *The Wiley Blackwell history of American film*. Vol. 1: Origins to 1928. Cynthia Lucia, Roy Grundmann, Art Simon (ed.). Malden, MA: WileyBlackwell, 2012. Pàg. 438-459.

Tots els llibres, revistes, pel·lícules i bandes sonores citats els trobareu a la Biblioteca del Cinema.

Topogràfic del film:

V 8123

